

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

X. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Ang. Chst.

Iesum parvulum sub natalis eius ferias in cubiculo prostratus per semioram quotidie adorabat. Nouę domi Rector cūm esset, ope rogati Angeli

custodis, vt ipse aiebat, pecuniam reperit in pluteo, in quo per nullam diligentiam antea quicquam poterat reperire. Glacij peste afflictis seruuit.

X. DIE AVGUSTI.

P. MELCHIOR
NVNNEZ.

10. August.
Lusitanus
Gor. 1571.
stat. 52.
Soc. 28.

Nunnius.

Fides.

S. Xauerij
Thecula re-
liquiar.

Hoc authore Ioannes Nunnez, eius germanus, ad introspicendam Dei voluntatem attentus, Deiparā consultatrice, Patre Fabro magistro v̄sus, Societati nomen dedit, factus postea Aethiopiae Patriarcha. Hic nobilis adolescens, in ipso limine Societatis, heroicā de se victoriā reportatā veruecem humeris per urbem tulit, aliis risu, aliis admiratio-ne virtutem egregiam prosecutis. Quę in India, Sinis, Iaponia gesserit habet ciūs vita; vbi etiam de Armenio Episcopo docte conuictō, ac ne noceret, prouidenter aliō destinato. In Sinarum portu, cūm intelligeret eorum quendam qui istic erant, interfuisse S. Xauerio morienti thecamque Xauerij habere, impensē apud illum egit vt ab eo pignus tam nobile extorqueret:

Aeneum ac rude receptaculum erat,

quo recluso repertum istic perexiguū,

quiddam ē lipisanis S. Thoma Apo-

stoli, nomen Ignatij ex epistola for-

tē reflectum & professio ipsius manu

Xauerij exarata.

P. IOANNES
SANGENOTIVS.

Lotharijn-
gus Burdi-
galz. 10.
Aug. 1587.

Etagendo & contemplando fuit
Ep̄eclarus. In eunte Augusto, cūm
quæreret ē valetudinario ecquis illi

Sanctus in communi cælitum sortitione obueniſſet, audiretque Sanctum Laurentium, adiecit. Idem & mihi, quare oremus illum uterque vt illo die in Paradisum admittar. Noctu Christus illum & Christi mater in quiete suo aspectu recreauere; id quod ille mandū cūm Præposito Provinciali regulifser, affirmatē dixit; Triduo post migrandum sibi esse de vita. Et quo prædixerat tempore migravit, bēnē vndeque ad mortem præuisam compositus, atque ab ipso Christo & Virgine præparatus. Incomptum mihi & an hic sit idem cum P. Carolo Sanginot, de quo dixi 7. Aug. 1587.

AVGVSTINVS
OTA NOVITIVS.

A Bonziorum institutione anno 15. Iapon. I.
aetatis ad Christi disciplinam koalscimz,
transiit. Camboensi aedi sacrae ali-
quandiu seruuit; & sacerdotis (cūm
abesser) vices, quā licuit, populo in-
fide confirmingo suppleuit. Nangaschi
vxore mortuā viduus operam suā
Societati addixit, fidelis catechista, &
operarius impiger. Cūm esset P. Ca-
milli Constantij comes in carcere, So-
ciatem à Præposito Provinciali per
literas impetravit, à Camillo commē-
datus, atque admisitus: & postridie in
fidei Christianæ odium cedendus, vo-
ta, de Societatis more, concepit. Ca-
millus flammis, Augustinus ac socij
securi percussi cecidere, corporibus in
mare abiectis.

P. NVN-

P. NVNNIVS

VILLAVICENTIUS

Hispans
Genz. 10.
Aug. 1650.
stat. 42.
Soc. 16.

B.V.

Morif.

Hamil.

Sabbat.

Hic ut familiae illustris primogenitus, cum lauta sua hereditate se exueret, tria solemnia vota professus est ante annos 19. quatuor vero vota Professis ante annos octo adscriptus. Romam in Hispaniam iter adornans, Laureti Deiparam inuisit, & ibi diuino instinctu ad vniuersae vitae rationes pro sacro pénitentiae tribunali reuidendas permotus, id præstítuit valde tenero animi sui sensu, eternitati se parans licet tunc adhuc probè valens. Æger nunquam è certificali aut etiam è manibus Deiparæ imaginem dimisit; aiebat enim hanc dominam esse totam rationem consolacionis ac spei suæ. Nec debet vocari in dubium hæc illi à Deo per illam fuisse imperata, quippe qui constanter quotidie sanus & æger quoddam è S. Bonaventura excerptum Deiparæ officium recitaret ad imperandam gratiam in articulo moris. Etiam ante Societatem initam religiosa quædam in illo modestia elucebat. Manè horâ præstirutâ orabat. Corpusculum ciliaciis & flagris exercebat ad virtutem. Aurum sibi à suis datum diuino cultui & pauperibus distribuebat. Bis quot hebdomadis pénitentiae ac S. Synaxeos Sacramenta obibat, feria 6. & Sabbato ieiunabat; quem morem totâ deinceps vitâ tenuit. Hereditatem lautam quam à Patre, Matre, ac Matri sorore expectabat, lubens cum Crucifixo commutauit, Societatem ingressus; & quod fuit ditior atque nobilior, eò erat in Societate ad omnium pedes abiectior. Vestes amabat colore ipso viles: Sabbati diebus honori Deiparæ in culina quidpiam humiliis officij obibat ad ollas, & in triclinio fla-

gris in se animaduertebat. Hispali Inquisitionis Qualificator, postea Roma Assistentiæ Procurator fuit: quo tempore anno 1647. 26. Iunij decissionem Rotæ obtinuit quā declarabatur Collegia nostra non per priuilegium, sed verè ab intrinseco pro mendicantibus haberi debere, & esse. Ad negotia feliciter peragenda prætersacra, stationes &c. vt ebatur etiam opera seu ope S. Maria Maioris, quam sabato visebat quo thebdomadis, & ibi de genibus diu atque attente rosarium recirabat. Ut diuinum officium religiosè magis exequeretur citra interuentores, è cubiculo ad secretum angulum quempiam secedebat, vbi minime inueniretur.

26. Iunij.

P. RENATUS

MENARD.

Confecto Theologiae cursu, bennio humanitatem, & alio bennio Rheticam, in scholis explicuit: postea anno 1640. Canadensem Missionem impetravit. Algonquinos, Hurones, Iroquoës excoluit tanto fructu, ut Fractuosi appellationem fuerit apud socios, consecutus. Facundiam illius præter insignem dicendi dotem commendabant etiam suaves lachrymæ quas fundebat. Singulis noctibus tres horas dabat precationi; nec inermi. Nam assiduo se afflictandi studio, ac perpetuis ieiuniis fuit mirabilis, nudâ humo contentus pro lectulo per annos viginti usque ad mortem. Per plures annos nullam panis micam, nullam vini guttam gustauit.

Gallus in
noua Frâ-
cia. 10.
Aug. 1661.
stat. 57.
Soc. 37.

Zelus.

Oratio.

Mortifica.

Sæpè sub armata minacium barbarorum manu mortem sperabat potius quam timebat. Vedit lætus etiam ignem quem illi exurendo barbari præparabant. Famem magnam, grandia itinerum incommoda, & naufragia

MM 3

crebra

crebra perpessus, aliquando vix viuus
evasit ē flumine congelato.

Anno 1657. inter Iroquoëos vnicæ
hiemis labore tantum profecit, vt
quadringentos sit Christo lucratus,
qui viuebant ferè instar Ecclesiæ
quam primitiuam vocamus.

Cum ingenio esset ardentí, atque
difficili tamen adeò se subegit ac man-
suefecit, vt fuerit benignissimæ chari-
tatis, & omnibus Patris ac matris in-
star.

Sæpè illi humeris baiulanda erat
nauicula ē cortice arborum, quâ per
occurrentes torrentes vchebatur. Fa-
mes illum aliquando ad glandes, & ad
arborum cortices aquâ maceratos e-
dendos adegit.

Illud ei magnum laborum pretium

fuit, quod plures infantes, inconsciis
parentibus, baptisatae lustrauerit,
qui breui ē vita discessere.

Ad Hurones vocatus, in arduo illo
itinere vel ærumnis confectus, vel à
barbaris eneatus est. Certe barbarus
Algonquinus, dixit, sibi eius cadauer
visum: sed nullo præmio adduci potu-
tit vt illud aliis ostenderet; eo, vt pu-
tabatur, metu, ne ē cadauere sanguis
erumperet, ac illum proderet, ceu ne-
cis authorem. Suspectādi occasionem
præbuit etiam nonnulla P. Renati su-
pellex apud barbarum illum agnita.
Quicquid sic, videtur impetrasse id
quod optabat sæpè, vt moreretur de-
fertus ab omnibus instar S. Xauerij
morientis.

XI. DIE AVGUSTI.

P. IOANNES A CAMPO.

11. August.
Hispanus in
Mindanao.
1596. xstat.
33. Soc. 8.

vid. 7. Iulij.

Mortific.

Moy.

Magno effuso virtutum odore
cessisse illum vita produnt li-
teræ, incredibili feruore pietati-
s, humanitate, dexteritate comitate,
laboribus, obediētiâ, in seipsū victoriâ
& feueritate quâ acer ipse sibi ac
aduersarius, ciliciis verberibus, iciuniis
vigiliisq; corpus atterebat, etiā in bel-
lica expeditione; adeò vt à comite per-
sæpè fuerit monendum. Vehementer
dolebat se mortem sine diuino viati-
co debere oppetere. Nam ita res fe-
rēbat, sed compensabat quâ poterat
iacturam tantam iam ante vñā cum
morte præuisam. Etenim ferunt lite-
ræ, Ioannem octiduo antequam mor-
eretur cum Hispano militi sacram
præberet Eucharistiam dixisse. Age
gratias Deo, frater charissime, quire

sui sacratissimi corporis fecit compo-
tem: sed vñ misero mihi, qui octauo
die moriar, neque erit qui me tam
diuino beneficio afficiat. Ita euenit.

BERTRANDVS MONODOLIVS. NOVIT.

IUat huius nomen silentio non pre-
terire ob mortem lætabilem, quam
victor tyro hic noster oppetit. Iam
parentes peruicerat, & se ad Societa-
tem contulerat; cum importunus da-
mon rigidum Societatis institutum
obiectans illi suggerebat ecquid pos-
set adeò seuerè 40. annos, quibus ad-
huc vñcturus erat, traducere? Pra-
manibus illi erat vita S.P. Ignatij à Ribadeneira perbenè conscripta. Hunc il-
le librum in illo æstu cogitationis for-
tè aperiens, in libri 1. cap. 6. incidit vbi
sub ipsum ferè capitulæ exordium illa
legi